

Til

NVE v/ Asle Selfors

KMD v/ Magnar Danielsen

Oslo 16.06.16

ase@nve.no

Magnar.Danielsen@kmd.dep.no

Innspill til arbeidet i interdepartemental arbeidsgruppe

KS Bedrift er medlem av Samarbeidsforum for ledninger (SLG) i grunnen. 9. juni fikk SLG framlagt noen av konklusjonene fra arbeidet i den interdepartementale arbeidsgruppen som ser på behov for endringer i lov og forskrifter når det gjelder ledninger i offentlig veggrunn. Under følger KS Bedrifts innspill til det som ble framlagt.

Innledningsvis ønsker vi å påpeke behovet for å minimalisere samfunnets totale kostnader ved bygging, drift og vedlikehold av all infrastruktur som vårt samfunn er avhengig av. Dette innebærer at det i forkant, eller tidlig i prosess, må være utveksling av informasjon som kan optimalisere innsatsfaktorene for alle involverte parter, og dermed spare kostnader for de som skal betale, innbyggerne som skattebetalere og kunder av infrastrukturselskapene.

Kostnadsdekning

«Foreløpige vurderinger fra arbeidsgruppen:

- *Det er enighet i arbeidsgruppa om at det kan være behov for sentral avklaring av prinsipper og metoder for tillatt kostnadsdekning*
- *Dette kan gjøres ved ny tekst i forskrift eller ved annen avklaring på departementsnivå. Det må vurderes om dette skal omfatte alle veieiere*
- *Leieavgift kan ikke benyttes til dekning av vegeiers kostnader ved saksbehandling og kontroll, men kan tas for bruk av areal utenfor veggrunnen*
- *Vegeier kan kreve kostnadsdekning for det arbeidet denne har ved etablering av ledninger i grunnen*
- *Det skal praktiseres full istandsetting av veg og ikke tas forringelsesgebyr»*

KS Bedrift er enig i at veieier skal ha dekket sine kostnader ved at det ligger ledninger i grunnen. Utfordringen i dag er å enes om hva disse kostnadene faktisk er. Vi støtter derfor arbeidsgruppen i at det er behov for en sentral avklaring av prinsipper og metoder for kostnadsdekning.

Timeføring kan gi helt riktig kostnadsdekning. Likevel er dette trolig en tungvint løsning som er vanskelig for veieier å etterleve, og dermed lite bærekraftig. Det bør derfor utarbeides standardsatser etter selvkostprinsippet. Dette innebærer at satsene må bli ulike for veieiere med ulike veityper, det må utarbeides normsatser som kan gjelde for flere typer vei. Dette arbeidet må involvere flere parter, ikke bare veisiden.

Det bør utvikles systemer/rutiner som kan fange opp store avvik mellom reelle kostnader og standardsatsene som benyttes.

Det må defineres hva som er areal utenfor veigrunn, ref § 32 i vegloven. Ved mulighet til å ta leie for areal utenfor veigrunn gis veieier insentiver til at denne skal være et smalt belte fra vegkant. Det har

vært drøftinger i andre sammenhenger mellom veieier og ledningseier hvor insentivene har vært å definere veigrunnen som byggegrensen for veien, opptil 50 m til hver side. Den mest vanlige tolkning av hva veigrunn er, er 3 meter til hver side, men også 6 meter til hver side har vært brukt.

Trekkerør

KS Bedrift er enige med arbeidsgruppen om at dersom ekstra trekkerør som er pålagt og eid av veieier medfører vesentlige økte grøftekostnader, skal disse dekkes av veieier. Det bør eksemplifiseres hva som menes med vesentlige økning.

Når det gjelder trekkerør bør de som bekoster dem også eie dem. Tilgjengelighet til rørene bør være lik for alle aktører, men det er vanskelig å komme bort fra at prinsippet om at de/den som er først til mølla er enkelt og rettferdig så lenge alle aktører har anledning til å finne informasjon om at det finnes ledige trekkerør.

Istandsetting

KS Bedrift støtter at det skal praktiseres full istandsetting slik at vegen får tilstrekkelig funksjonalitet og ikke forventes å få kortere levetid som følge av ledningsarbeidene. Dette er hovedregelen som gjelder hvis ikke partene er enig om noe annet. Ledningsarbeidet skal ikke påføre veieier kostnader.

Ved oppgraderinger av vei må det kunne avtales løsninger med godtgjørelse.

Vi er også enige i at dersom det i ettertid likevel oppstår skader som skyldes ledningsarbeidet har ledningseier ansvar for å rette opp skadene.

Vi er enige i at det på grunn av ovennevnte ikke er grunnlag for forringelsesgebyr.

Overdekning

KS Bedrift er enige i at:

- Det er behov for mest mulig ensartede regler
- 40 cm er normaldybde når ledning tåler plassering i forsterkningslaget, samt mulighet for å avvike fra dette etter lokale forhold

Det opereres med svært ulike krav til normaldybde for overdekning i dag, og det er behov for forskriftsfesting av normaldybde, med en veileder som eksemplifiserer ulike veifaglige grunner for avvik fra denne.

Flytteplikten

KS Bedrift mener at flytteplikten kun kan gjelde utfra veifaglige begrunnelser, og ikke ut fra at andre ledninger skal flyttes/endres, eller av andre ikke veifaglige begrunnelser. Vi mener videre at det er viktig å ta med seg gjeldende rettspraksis om at først i tid best i rett gjelder. Vi har eksempler på at i sistnevnte situasjon finner veieier rimeligere løsninger for flytting av ledninger når det viser seg at veieier må bekoste flyttingen. Referert til vårt innspill innledningsvis.

Rett til å legge ledninger i veggrunn

KS Bedrift mener at det bør lovfestes at ledningseiere har en rett til å etablere ledninger i veggrunn. Dette vil sikre at det ikke gis avslag uten veifaglig begrunnelse, og at det ikke gis tillatelser med urimelige krav til etableringen av ledningene.

Klageinstans

KS Bedrift mener det ikke gir samfunnsoptimale løsninger i klagesaker hvor ikke er representert kompetanse på annen infrastruktur enn vei. Vi støtter derfor synet om at klage til overordnet veimyndighet bør erstattes med klage til en tverrfaglig sammensatt nemnd. Spesielt gjelder dette kommunale veier. Dette fordi klagemyndighet på kommunenivå er i samme juridiske enhet som førsteinstans, og fordi klageinstansen normalt ikke har vesentlig kompetanse innen ledninger

Krav til dokumentasjon

KS Bedrift støtter forslag om krav til dokumentasjon av ledningsanlegget, og viser til forslag fra SLG:

- Plikt til stedfesting av nye ledninger i åpen grøft i 3D (x,y,z). Også andre anlegg som avsløres ved gravingen skal kartlegges. Dataene sendes til Kartverket.
- Alle pålegges en plikt til å oppbevare stedfestet data om sine anlegg og plikt til å utlevere slike data ved forespørsel.
- Det etableres et sentralt ledningseierregister til hjelp for utbyggere. Alle ledningseiere pålegges å levere informasjon til registeret om de arealer der de har ledninger.

Hensynet til sikkerhet for kritisk infrastruktur (også bedriftssikkerhet) må ivaretas på en hensiktsmessig måte.

Alle ledningseiere vil med dette få en økt kostnad for å kunne oppfylle disse kravene. De som skal grave vil få en liste fra ledningseierregisteret med hvem som har ledninger der de skal grave. Så må de selv kontakte de ulike ledningseierne for å få opplysninger fra dem om hva de har i grunnen i det aktuelle området.

Det bør presiseres på hvilken form dataene skal overleveres på. Ikke alle har digitale data. Hvilke data skal man ha oversikt over i eget hus og skal kunne levere ut ved henvendelse?

Noen har begynt å ta betalt for å påvise ledninger. I forslaget fra arbeidsgruppen skal det ikke være en kostnad knyttet til dette.

Diskusjon omkring kartlegging av eksisterende ledninger hvor det er ekstremt mye ledningsanlegg mv. i grunnen – ref. Akersgata. Det er for mange kabler og ledninger til at dette lar seg gjøre i praksis uten at dette koster uforholdsmessig mye.

Avslutningsvis vil vi si at dette er et svært viktig arbeide å videreføre da alle infrastruktureiere i dag bruker mye ressurser på manglende regulering på området. Vi stiller gjerne i møte for å utdype eventuelle uklarheter.

Med hilsen
KS Bedrift

Kristin H. Lind
Direktør Energi